

På utstillingen "Mette N. Handberg, Billedvev" i Trondhjems Kunstforening, presenterer tekstilkunstneren Mette Norgård Handberg over 20 av sine nyeste billedtepper, alle produsert i perioden 2001-2007.

Med denne utstillingen markeres en milepel i hennes karriere. Det er i år 2007 akkurat 40 år siden hun gikk ut fra Bergens Kunsthåndverksskole, nyutdannet innen tekstil og vev. Interessen for vevkunst har hun hatt siden hun var ganske ung og gikk på Folkeskolen. Der valgte hun seg en særoppgave om eldre, norsk billedvev, og fordypet seg i de gamle vevnadene, deres teknikk og motivkrets. Interessesfeltet spente imidlertid over et videre felt, fra keramikk og smykkedesign, til søm og vev. Først da hun i 1964 kom inn på vevlinjen på Bergens kommunale kvindelige Industriskole, og senere samme år på BKHS (Bergens Kunsthåndverksskole) var det ikke lenger noen tvil. Vevstol ble anskaffet etter endt utdanning i 1967 og de første billedteppene utført hjemme på pikerommet i Bergen. I 1968 flyttet hun til Trondheim, der hun etablerte både familie og verksted og nå har bodd og virket i snart 40 år. Selv om hun gjennom årene har arbeidet med ulike tekstile teknikker og materialer, er det som vevkunstner hun har markert seg sterkest.

Mette N. Handberg er utdannet i en tid da sterke kvinneskikkelser revolusjonerte vevkunsten. I Norge hadde allerede Hannah Ryggen i lengre tid vevd sine samfunnskritiske og følelseladete gobeliner. Billedtepper som inspirerte og berørte alle, og som i sitt innhold er like sterke og aktuelle i dag, som den gangen de ble vevd. I Polen vevde Magdalena Abakanowicz sine skulpturelle "abakaner" av rustikke materialer, som med sine enkle, organiske former og erotiske elementer, var nesten påtrengende i sitt formuttrykk. Disse markante veverkene kom til å inspirere en hel generasjon av nye, unge kunstnere, deriblant Mette N. Handberg, som er blant de heldige som har truffet Hannah Ryggen. Allerede som nyutdannet i 1967, høstet hun lovord for sine arbeider, blant annet fra Hannah Ryggen, som uttalte at bl.a. "unge Mette Norgård viste at det var fremtid for den nye, norske vevkunsten".

Da Mette N. Handberg kom til Trondheim, meldte hun seg med stort engasjement inn i TBK (Trøndelag Bildende Kunstnere) og Trondheim Brukskunstforening. Hun var representert på en rekke utstillinger foruten foreningenes årvisse utstillinger, etter hvert ikke bare som deltager, men også som medlem av styrer og juryer. Oppdragene var mange og varierte, og produksjonen i disse årene spenner fra tradisjonell billedvev, til mer eksperimentell tekstilkunst, fra bestillinger på kirketekstiler (paramenter), til prisbelønte strikkeoppskrifter og håndstrikkebøker, og fra frodige lekedyr til applikerte og broderte barneklær på Brukskunstforeningens juleutsalg. Da foreningen NK (Norske Kunsthåndverkere) ble opprettet i 1975, ble det imidlertid klart at det var der hun hørte hjemme, og hun innehar i dag medlemskap både i NK og NTKD (Norske Tekstil- og Konfeksjonsdesignere).

Med stor teknisk dyktighet, frodig fantasi og samfunnsengasjement, produserer Mette N. Handberg sine billedtepper. Så presist er vevnadene utført, at et av hennes innkjøpte gobeliner ved en feiltagelse ble avduket med vrangen ut. Det var ikke mulig å se forskjell på forsiden og baksiden. Handbergs vevnader har gjennomgått en stor forandring fra de første, mer rustikke verkene på 1970-tallet, der eksperimentering med fibre og tredimensjonale former, ofte ga vevnadene et organisk uttrykk. Impulsiv og lekende vevd hun sine små og store tepper, inspirert av livet omkring henne. Inspirasjonene var mange, og den store bredden i motiv, veveteknikk og uttrykk i denne perioden avspeiler en reflektert og miljøbevisst kunstner med en dyp kjærlighet til naturen og livet omkring oss. De mange teppene med klare kommentarer til naturen og de skader vi påfører den, ble forent til en helhet i hennes første, store